

giske Betydning man formentlig heller ikke bør se bort fra. Efter Forslaget vil man derimod kun begunstige Hykleri og fremkalde falske Erklæringer, altsaa svække den offentlige Moral, og det tror jeg ikke godt, den taaler.

En anden Ændring i den gældende Ret vedrørende Ægteskabsbetingelserne er Regelen i § 18 om, at den Mand, som nyder fast Fattighjælp, fra sin Forsørgelseskommune skal have Samtykke til Ægteskabet, og som Følge af denne Regel skal efter § 20, Nr. 11, enhver Brudgom præstere dette Samtykke eller Attest for, at han ikke er under vedvarende Fattigunderstøttelse — for øvrigt ligesom nu, da hver eneste Mand, der vil indgaa Ægteskab, skal præstere Forsørgelsesattest. Det forekommer mig, at vi roligt kunde stryge denne Betingelse. Den giver baade Publikum og Administrationen en Masse Vrøvl og Ulejlighed, og hele Besværet har ingen Verdens Betydning, ikke Betydning i 1 pCt. af Tilfældene. Jeg skal ikke trætte her med at udvikle dette nærmere, da jeg kan henvise til den Betænkning om Fremtidens Forsørgelsesvæsen, som jeg for kort Tid siden har haft den Ære at lægge paa de ærede Medlemmers Bord. I denne Betænkning finder man Side 201—05 en nærmere Redegørelse for dette Spørgsmaal med de forskellige Overvejelser pro og kontra, og i Henhold til denne Udvikling, som jeg altsaa beder Udvalgets Medlemmer læse, er det, jeg tør foreslaa, at Lovforslagets § 18 og § 20, Nr. 11, udgaa af Ægteskabsbetingelserne. Disse Paragraffer er ganske vist i Folketinget vedtagne med et imponerende Stemmetail, nemlig med 100 Stemmer mod 3, tror jeg, men da jeg samtidig har Folketingets Ordførers udtrykkelige Udtalelse for, at det var 15 trætte Hjerner, der vedtog § 18, haaber jeg alligevel, at Flertallet af Landstingets friske Hjerner vil være enige med mig i at befri os for dette overflødige Attestmageri.

Endnu vil jeg blot i denne Forbindelse henlede Opmærksomheden paa Regelen i § 20, Nr. 10, hvorefter det skal opgives ved Indgaaelse af Ægteskab, om man i Forvejen har Børn udenfor Ægteskab. Denne Regel, om hvis Gavnlighed der jo ogsaa har været en Del Tvivl i Folketinget, vilde jeg gerne støtte ud fra den praktiske Erfaring, jeg paa dette Omraade raader over, thi efterhaanden som det er blevet mere og mere moderne ikke at gaa barnløs ind i Ægteskabet, kan det senere, ikke mindst under Hensyn til

Forsørgelsespligten overfor Stedbørn, blive overmaade uhyggelige Afbæk i den ægteskabelige Idyl, der fremgaar af denne Tavshed før Ægteskabet. Det er jo ikke morsomt pludselig at blive Stedfader til 4 Børn, hvis Eksistens man overhovedet ikke har haft nogen Anelse om — særlig ikke, naar man efter Loven nu har Forsørgelsespligt overfor dem —, og det er mangfoldige Eksempler af denne Art, som jeg alene i min Praksis har set i den sidste halve Snes Aar. Derfor tror jeg ogsaa, det paa dette Omraade gælder, at Ærlighed varer længst, selv om den er fremtvinget ved Lov.

Hvad dernæst Reglerne om Ægteskabsstiftelse angaar, kommer man først til Bestemmelserne om Lysning — der er ikke saa ganske faa — i Kapitel III. Oprigtig talt, hvad skal vi egentlig med denne Antikvitet? Med al Respekt for vore Oldeforældre og rent bortset fra det Hensyn til Befolkningens Tegnæfærdighed, som det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Hauch) var inde paa forleden Dag, er det mig ganske umuligt at se, hvilken praktisk Betydning Lysning har i Nutiden. Nedlægges der overhovedet nogen Sinde noget Forbud mod Indgaaelse af et Ægteskab som Følge af foregaaende Lysning? Det forekommer mig, at man i Nutiden skulde se at blive fri for alle overflødige Snurrepiberier, i denne Forbindelse saadanne Ting som Lysning, Kongebrev og Forlovere, for at tage det hele paa een Gang. Det, Forlovere skal attestere eller erklære sig om, ved de som Regel ikke noget om, i hvert Fald ikke noget bestemt, og Vægten maa derfor lægges paa det, det kommer an paa, Ægtefællernes egne Erklæringer i Forbindelse med de officielle Attester, som fremskaffes. Alt det andet er i Virkeligheden kun Udtryk for administrative Omsvøb og tom Tradition. Det undrer mig, at man — saa vidt jeg har set — ikke fra nogen Side i Folketinget har bedt sig fri for alle disse ret overflødige Bestemmelser eller for de fiktionsmæssige Forloverattester. Det er forhaabentlig ogsaa tidsnok at gøre det nu, og det er overhovedet vor Opfattelse, at man med det tiltagende Folkestyre i størst mulig Grad maa simplificere Administrationen og afskaffe alle Rester fra Bureaukratiets Glansperiode — der er nok at tage fat paa.

Et særligt Stridsspørgsmaal, der har været i Folketinget, et Stridsspørgsmaal, som ogsaa i de foregaaende Ordførertaler har været stærkt fremme her i Landstinget, er Formaliteterne vedrørende Indgaa-